

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Kedden, Februárius' 20-dikán, 1827.

Görög Tudósítások.

A' Görög Közönséges ujságban ezek irattatnak Déc. 20-dikán: — „

„Fő-vezér Karaiskaki (vagy Karaiskaki, melynek jelentése Fekete Jakab) béküldötte a' Rachovánál Déc. 6-dikán történttatának valóságos de hosszas leírását az Országló Biztossághoz Aegina szigetére, melly leírás nem egyéb, hanem a' Fő-vezér által a' napok' következtése szerént tététt jegyzések, vagy egy szóval Naplókönyv. Déc. 8-dikáról van dátáltatva. Foglalatja ez: „A' legnagyobb Istennek erejével és segedelmével küldjék azon fényes győzedelméről való tudósításunkat, mellyet Rachovánál ellenségeinken nyertünk. —

„Nov. 30-dikán az Isteni könyörületességétől segítettve megérkeztünk az Országlószéknek minden sergeivel Distomóhoz, a' honnét még azon napon elküldöttük Vaja György, Griva Gardikioti, és Vaja Mitro Generálisokat 500 emberekkel, hogy Rachovát előre foglalják-el, mivel tudtuk, hogy az ellenség is éppen úgy akar tselekedni, és hogy négy vezérci t. i. a' Kiaja-Bey, a' Musta-Bey, a' Kariofil-Bey, és az Elmás-Bey oda már útnak is indúltak 2000 emberekkel. A' miéink érkeztek-meg előbb, 's azonnal megerősítették magokat ezen tanyában. Azonközben az ellenség is megérkezett és a' verekedés tüstént elkezdődött. Azon napon déltájban mi is egész erőnkel megérkeztünk oda Distomóbol, 's

legottan rettentőképpen folyni kezdett a' verekedés. Mi kinyomtuk az ellenséget a' faluból, és egy halom mellett körül kerítettük, hogy egy felé se mehessen. —

„Déc. 2-dikán Gen. Makri is, úgy 3-dikán Gen. Drákó György is segítségünkre érkeztek Vice-Generális Kalivával 's a' boldogult Staltza' sergeivel; továbbá Apokoriti is Joldasival és Grivo-Kostával. Nyoltz napok teltek benne, míg az ellenség e'képpen békerítve, víz és kenyér nélkül kénytelenített éhen és szomjan vesződni. Kétszer háromszor próbált segítség jöni szabadításokra, de mi ezt mindenkor vissza kergettük. Azt kívánta az ellenség, hogy engedjünk szabad elmenetelt néki, hogy haza mehessen, 's mint kezéseket a' Kiaja-Beyt és Musta Beyt kezünkbe adja: de mi az ő fegyvercit, gazdagságait, 's ezeken kívül még Szalonát és Livadiát is kívántuk, 's illy feltételek alatt nem ellenzettük volna, hogy életben haza mehessenek. Hanem ők ezen jóvallatokat nem fogadták-el, inkább arra határozván magokat, hogy Déc. 6-dikán délutáni 4 órakor futásra veszik a' dolgot. Hanem mint hogy mi tudtuk az ő czélzásokot, minden menedeket jól megerősítettünk 's jó készülettel vártuk őket. —

„Végezetre kirohantak; a' verekedés elkezdődött; a' Görögök példátlan vitézséggel ellentállottak, 's a' tsapatok, t. i. a' szároz vidékiek, az Épiró-Szulióták, 's a' Peloponésusiak a' Generális Nikita' vezérlése alatt, egyik a' másikat fellyúl mul-

)(

ni iparkodtak. Közel 1500 emberek hullottak-el az ellenség' részén, 's ezek között mind a' négy vezéreik, Kiaja-Bey, Mustafa-Bey, Karofil-Bey, és Elmás-Bey. Kevesen futhattak-el, 's ezek is fegyver nélkül. El is fogtunk többeket; minden Zászlaik, lovai, és bagázsijuk kezünkre kerültek. Részünkről is elestek ezen tsatában 8 (nyoltz) emberek; sebet is kaptak 8-tzan. Méltó leszen tehát, hogy a' nemzet ezen győzedelemért innepet tartson és az Istennek halát adjon. —

„Ezen győzelem Görög országra nézve a' legfontosabb, és sok 's nagy következtetése lesznek. Mi bizunk az Isteni segedelembe, Hazánkfiainak imádságaikba, 's nagy méltóságú Országlóinkba; hogy ellenségeinket nem soká meg fogjuk szelidíteni 's plánumait tellyesen semmivé fogjuk tenni. Mi egyenesen hozzátok küldjük Agalopulo, Vaja György, és Kutzonika Generálisainkat, hogy ezen fényes tetteket minden felé hirdessék-li, 's az armáda' állapotját terjeszszék szemeitek' elejibe.

„Költ a' Rachovai fő hadi szálláson Dec. 8-dikán 1826-ban. —

„Maradunk illendő tisztelettel — „

„Engedelmes polgártársaitok: — Karaiskaki, Nikita-Stama, „telopulo, Dangli, Tsavella, Zerva, Drákó, és „még más 88 Kommandánsok.“

A' Görög Közönséges Ujsághoz illy levél intéztetett, mellyet ő ugyan Dec. 20-dikán botsátott közre: — „

„Redaktor úr! A' közönség között szárnyaló hírek arra kénszerítenek bennünket, hogy folyamodjunk az Uraságod' Ujságához, arra kérvén az Urat, hogy tegye közönséggé, hogyan és mi módon történt Skiatho szigetén Nov. 25-dik napján az Oberster Voutier és Oberstlieutenant Raybaud között elé fordult duell-

lálás. Mint hogy mi alól-írtak, mint ezen Uraktól meghívattatott tanuk (Sekundánsok) úgy voltunk jelen: betsületünkre bizonytságot tehetünk a' világ előtt, hogy ezen duellálás-közben semmi törvénytelenység el nem követtett és ez tellyesen a' mi nemzetünknek tudniillik a' Frantzia nemzetnek szokásai és bévett rendtartásai szerént ment véghez. Mi tehát mind azokat a' híreket hamisaknak és hazugságoknak lenni nyilatkoztatjuk, mellyeket a' semmire-kellő lelkek ezen duellálásról közönséggé tettek. Alább-írtak kérjük az Urat, hogy a' mi ezen alkalmatossággal kimutatott magunkviséletét minden jó emberek 's a' rendet és betsületet kedvellők előtt tegye esmeressé. Aláírták: — „

„Pouget, Görögök' barátja, Raybaud' Sekundánsa.

„Touret, Kapitány, Voutier' Sekundánsa.

„Költ A e g i n á n, Dec. 18-dikán, 1826-ban.

Ha a' figyelmetes Olvasók nem sajnálják a' 12-dik számú M. Kurír' 93-dik lapjának 1-ső hasábjára vissza emlékezni, ott megírva találják, hogy azon időben, mikor Gen. Karaiskaki, Eleusis mellől, a' maga már ditsősséggel koronáztatott expedíziójára, Szalóna felé a'-végre útnak indult, hogy az Athéne' Akropolisát ostromló Seráskier' armádáját oldalfélt fenyegetse, ugyan akkor a' Negropontéval áttalellenbe' fekvő Keleti Görög tengerpartokról is egy expedíziót küldött-el a' Görög országlószék, a'-végre, hogy ez innen felől fenyegetse a' Seraskier' ostrom-lináját. Ezen expedízió, mint megjegyeztük, Talandi felől akart Athéne felé nyomulni: de szerentsélenül ütött-ki próbatétele, melynek okát akkor nem beszélte elé a' Görög ujság; hanem egy későbbi darabjában, a'-melly Dec. 25-dikán indult

Aegináról, ezt is elég értelmesen eladta, így szollván: — „

„Aegina Déc. 23-dikán. A' lévén a' Fő Méltóságú Országlószék' akarátja, hogy a' Skiathón, Skopolón, Skyrón's az egyéb ottani szigeteken elszéledve lévő Görög sergeket is megmozdítsa az ellenség ellen, erre nézve két, eleséggel és hadi készületekkel terhelt hadi hajókat küldött hozzájuk Koletti úrral együtt, oly rendelést adván ennek elejibe, hogy ezen szigeteken személyesen megjelenvén, a' sergeknek elindulását siettesse. A' Kapitányok azonban ide-oda kioszólva lévén, idő kívántatott össze gyűjtethetésekre. Hanem végezetre tsakugyan össze gyűlvén, Nov. 15-dikén útnak indultak; 's 17-dikben Koletti úr is megérkezett Talandonissi (gyanithatólag: Talandi) szigetéhez, a' hol három napokig várta a' Kapitányokat és sergeiket.

„Nov. 20-dikán megérkezett végezetre hozzá Gen. Gatzó a' maga embereivel; kik látván, hogy ezen szigeten nints több 150 fegyverfogható Töröknél, töstént meghatározták, hogy Gen. Karatassónak megérkezését nem várván, üssenek rá a' gyenge ellenségre. Meg is tették a' próbát; kiszállottak a' sziget bal partjára, 's 21-dikben reggel rá rohantak a' helységre, Talandira oly célzással, hogy az ellenséget körül vegyék. Gen. Gatzó az embereivel legelől menvén, azon hegy' tövénél haladott előre, melly a' Talandi körül lévő térséget körül övedzi, 's az ellenséget a' helység mellett sorban állva találván arra azonnal rá tsapott, 's elejintén szerentsés volt. Hanem a' közben, hogy a' győzedelmes Görögök prédáláshoz és zsákmányoláshoz fogtak, véletlenül 500; lovasokból és gyalogokból álló Török tsapat érkezett-meg, mint mondják, magának Musta-Beynek vezérlése alatt, melynek meglátására a' Görögök eleintén ugyan jószendel 's oly vígyázással hátrálni kezdtek,

hogy még a'-közben is sok kárt tettek az ellenségnek: de végezetre úgy megzavarta őket a' Török lovasság, hogy szörnyű rendetlenül kezdtek futni 's még vezéreiket is oda hagyták, kik, mint oroszlányok, tsak magok kénytelenítették a' térségen viaskodni.

„Itt esett-el ellenség' véérébe feresztett kezeivel Kapitány Angeló. Itt vagdaltak össze az öreg Kapitány Kalamida, Pentasiarcha (öt százas Kapitány) Kondó, és Anagnosti Chamakióti. Itt vagdaltattak össze a' buzgó hazafi Sakellion, a' ki egykor Areopagita volt, és Papa Emanuel; Gatzó pedig, ki soha ki nem lőtte a' puskáját, hogy a' czélt ne találta volna, minekutánna a' térségen a' vitéz Valencza társaságában, a' ki hasonlóképpen megschecedett vala, egy óráig verekedett vala, végezetre 30 emberekkel egy régi templomba vontabé magát, hol ezen maroknyi tsoportal, az ellenségtől minden felől körülvetetve, 8 óráig viaskodott, közel 150 Törököt megölvén. Azonban mind ezen nagy vitézség mellett is, ha eme' nagy katona Apostolo, kiváltképpen pedig a' Karatasso' serge az ő tulajdon fíjatól Tsamitol vezéreltetve éppen éppén jókor meg nem érkeztek volna, már most Gatzónak sem lehetett volna minden hozzátartozókkal együtt nagy veszedelemre nem jutni. Így pedig az ellenség tanátsosnak tartotta futásban keresni megtartatását, 's a' Görögök életben maradtak, 's mindnyájan ismét hajóra ültek, a' lévén eltökélt határozások, hogy itt elvesztett 34 vitéz társaikért egy következő alkalmatossággal kettősen boszszút álljanak. — Az a' Musta-Bey nevű Törökvezér, kiről feljebb emlékezünk, a' volt, ki azután Déc. 6-dikán, a' Rachovai verekedésben megöletett.

Legújabb darahjában, melyet Déc. 27-kén adott-ki az Aegina i. ujság jeltenti, hogy

)(*

a' Generális Karaiszkaki armádája Déc. 19-dikén ismét diadalmasan megverekedett, Velitza mellett, a' melly Rachováól északra a' Parnaszszuson-túl esik, a' Törökökkel. Hanem ezt most még csak előképpen és illy rövid czikkelyben említi a' nevezett Ujság: — „

„Aegina Déc. 27-dikén: Azt, hogy a' Görögök későbbre Velitzánál is győzedelmeskedtek, a' tábor' Felvígázójának a' Fő Méltóságú Országlószékhez az Aspra Ospitia (Fejér házak) nevű tanyából Déc. 20-dikán küldött leveléből értették. Mi azonban, míg Karaiszkakitől bővebb és tisztí tudósítást vehetnénk is ezen rövid levelet is jónak tartjuk közleni. Mint gondoljuk a' Generális úr' levele tsak a' téli alkalmatlan idő miatt késsett-el. A' tábori Felvígázónak leve, ennyiben áll: — „

„Ezen szempillantásban veszem Generális Karaiszkakitól a' levelet, melyben a' „jelentetik, hogy tegnap (Déc. 19-dikén) „egy Basa és egy Bey 1500 emberekkel „sergeink előtt megjelenvén, vakmerő és „mérges verekedés támodott köztök, az „ellenség megfutamatott és sok embereit „feláldozta, 's a' megmaradtak' Budu- „niti záig kergettettek. Ezen győzedelmünk „is nagyon fontos. Ezer, minden féle „drága holmival, eleséggel, hadi készü- „lettel, kávéval, tzukorral 's egyebekkel „terhelt állatok lettek sergeink ragadomá- „nyává, 's mint a' Generális úr magát ki- „sejjezi, ezen zsákmány nagyon gazdaggá „tette sergeinket. Az ellenséget példátlan fé- „lelem lepte-meg. Mint Rachovánál „tselekedett, úgy itt Velitzánál is tor- „nyot tsinált Vezérünk az ellenséges főkből. „Már most bizonyosan meg fog a' Görög „szároz (continens) mentetni az ellenség- „től. Ditsőittsük érette a' Mindenhatót! „Hogy az Isten a' Görög népnek megsza- „badittatását elvégezte, meghatározta, ez „olgy bizonyos, hogy ezen utóbbi (6-diki „és 19-diki) két nevezetes verekedéseink-

„ben alig ölettetek-meg Tíz Görögök' „míg az alatt Ezer Török is elveszett.“

A m é r i k a.

Londonban egy Kartagenából (Kolumbiából) érkezett levelet tett közönséggé az Anglus Kurír, a' melly Déc. 5-dikén indúlt és ezek találatnak benne. — Bolívar, ki mint látszik, már ekkor megérkezett vala oda, olly parantsolatot adott ki, hogy haladék nélkül indítsanak útnak London felé egy millió Dollárt az Anglus Hitelezők' számára, a' hátra lévő Dividendumoknak kifizetésére. Megjegyzetik ezen levélben, hogy azt kérdeven valaki, Bolívartól, hogy honnét gondolja ezen milliónak összeszerethetőségét éppen mikor a' katonaságnak is illy sokkal adós a' Státus? Bolívar e-képpen felelt volna: „A' katonák segittsenek magokon a'-mint jónak gondolják: hanem az Angliának tartozó adósságot mindeneknek előtte ki kell fizetni. — Mit mondanak erre a' katonák, ezután fogjuk meghallani.

A' Boreaux béli ujságlevelek, nem gondolván azzal, hogy a' Közönséges Ujság e- napokban azon tudósításókért, melyeket a' Frantzia Ujságok azon új Revoluzióról, melyet Doktor Francia, Paraguayban tsinált, kiadtak, közönségesen lehazuttolta, most ismét ezeket közlik ugyan Paraguaynak állapotjáról: — „Doktor Francia múlt Nov. 4-dikén egy Proklamátziót hirdettetvén-ki, e-képpen szoll: „Mint hogy elkerülhetetlenül szükségesnek tartatik az, hogy én azon Fontnak, melly arra van határoztatva, hogy a' mi igaz és egyenes, mindent végre hajtson, a' Nyelve legyen, erre néve én késznek lenni nyilatkoztattam és nyilatkoztatom magamat arra, hogy az Országlás' kormányát ismét kezembe vegyem addig,

míg a' mi Madridba küldetett követünk Marqui Gu a r a n y ú r ő Exc.ija Európából vissza nem érkezik. Én tehát ma, mint a' mi Felsőes Oltalmazó Aszszonyunknak (a' Portugalliai Özvegy Királynénak) születési megtiszteltetésére, ígéretnek első részét ezennel tellyesítem nyughatatlansággal várván azon pillantatot, hogy a' másodikat is tellyesíthessem; tudni illik, hogy a' világ előtt megmutathassam azt, hogy mind a' mellett is, a' mit ezen tartománynak újjá-születtetésére nézve már megtettem és még megtenni fogok, az én lépéseimet semmi nagyravágás vagy ditsőségszomjúzás nem kormányozta. Járuljunk az egekhez imádságainkkal, hogy adjanak belénk arra szolgáló lelki erőt, hogy mindnyájan mindenkor e'képpen tselekedhessünk. Költ Asenció de Paraguayban, Nov. 4-dikén 1826 ban. Aláírták: Doktor Francia Rodrigex Tamás, és Zapidás Bernard.

Egy Ánglus Ujság e'képpen beszél Paraguaynak állapotja felől: Nékünk tudósításaink érkeztek Paraguayból Novembernek két első heteiről, mellyek között nevezetes Ok-levelek találtatnak, mellyek arra szolgálhatnak, hogy ezen nevezetes arra idő-olta találó-meséhez hasonló tartomány' valóságos állapotját szemünk előtt ha tsak valamennyire is felvilágosíthatják. Hogy pedig ezen két Ok-leveleket annál jobban megérthessük, szükséges leszén megjegyezni, hogy a' Buenos-Ayreshől és Brasiliából érkezett levelek szerént a' Paraguay hadi hajók a' Parana vize' torkánál meg-állapodván, annál tovább a' Plata vizen felfelé evező Brasiliai hajókat nem botsátják, azt mondván, hogy ők ezt azért tselekszik, hogy azon alkudozásoknak, mellyek a'-végre folytattattak, hogy Paraguay, Brásiliával össze tsatoltattassék, semmi foganatos következése nem lett; melyhez képpést Paraguay már

most eltökéllette magában, hogy tökéletes függetlenségbe helyheztesse magát, 's függetlenségének védelmezésére minden erejit ele vegye, melyre már most annyival hathatósabb indító okai vagynak, hogy, minelutánna magát a' felsőbb tartományokkal össze tsatolta, ezekbe minden terméseit és szerzeményeit széllyel hordhatja 's nints többé semmi szüksége a' Brasiliával való öszszetsatolódásra; tudniillik a' Pílkamayon, Charkas, Cochabamba, Potosi, La-pác, és S. Cruz; a' Paránán pedig Korientes, S. Fè, Kordova, és Salta tartományokkal kereskedik. P a r a g u a y n a k ezen új kereskedési útja, nagyon megérezhető kárt fog okozni Brasiliának. Ezenkörnyülállások adták az alkalmatosságot a' feljebb említett két Ok-levelekre, mellyek közzül az egyiket a' Plata vizen lévő Brasiliai hadi hajók' vezére írta a' Paraguay hadi hajók' vezéréhez, a' másikban pedig ezen utólsó váloszol az elsőnek. A' Brasiliai vezér' levele: — „

„Mint hogy Doktor Francia egykor megújítva bizonyossá tette vala Pedró Császárt a' maga neutralitás sága felől, 's illy czélzással Biztosokat is küldött vala Madridba bizonyos feltételeknek jóvállására, melyeknek az a' czélzása volt, hogy ha ezen jóvállatok ott el nem fogadtatnának, ezen esetben a' Brasiliai Császár ő Felsőge' jóvállatai fognának meghalgattatni; 's mint hogy Császár ő Felsőge már bizonyosan tudja, hogy ezen Biztosok Madridba nem tsak bé nem fogadtattak, hanem ott még méltatlanságokkal is illetettek; hanem mint hogy az is tudtára van a' Császárnak, hogy Doktor Francia a' Brasiliai fő vezértől Banda-Orientálból hozzá küldetett Követet magához bé nem fogadta, és hogy Brasiliának egy Ágense magát a' Matto-Grosso nevű Brasiliai vidékekre viszza vonni kéntelenített, 's végre, hogy P a r a g u a y m a g á t hadakozáshoz készíti — hanem, mint

hogy ő, tudniillik a' Brasiliai tengeri erőnek fő Kommandánsa, azt óhajtja, hogy ha lehet, egyezés által igazítsák el a' dolgot; de azonban, mint hogy egy Brasiliai Brigget Paraguayban egy Gállya a' maga evezésében meggátolta: mind ezekre a' környülállásokra nézve ő, a' Brasilia tengeri erőnek vezére, Paraguay hajós sergég vezéréhez járul, azt kívánván, hogy Assumcióba, Paraguay fő városába, további értekezés végett egy Követet küldhessen."

Ezen levélre következő választ küldött a' Paraguay tengeri erő' vezére. Október' 28-dikán 1826-ban: — „

„Neki nagyon kevésé kellene esmérni a' dolgok' folyamatját, ha azon kívánságban, hogy egy Brasiliai Követ Paraguayba bocsátassék-bé, a' Brasiliai Országlószéknek valóságos czélzását által nem látná. Brasilia vitte a' Revolúziót az Ámerikai szározra (Continensre); 's Brasilia vette ezen Revolúziónak fő Agenseit a' maga oltalmazása alá, oly czélzással, hogy Uruguaynak bal partait elfoglalhassa; Brasilia tsinálta, hogy a' Paraguayból Madridba küldetett Biztosok' munkálódásának fogantója ott, az Anglusok' mesterkedése által semmivé tétetődjék; végezetre Brasilia elevenítette-fel Portugalliában a' Constitúzió által a' Revolúziót, oly czélzással, hogy Ámerikában a' maga plánumait annál jobban végre hajthassa. —

„Ha Pedró Császár magát azon méltatlan sugallások által kormányoztatni engedni meg nem szűnik, mellyek még az ő Édes Ányját is mélységes gyászba merítették; úgy Doktor Francia és Paraguay tartománya Brasiliával magát össze tsatólni soha nem fogják. Paraguayban jól tudják azt, hogy Pedró Császár volt az Abendano rebellálásának oka. (Kit Doktor Francia megöleített azért, hogy a' Paraguayban most fennálló Constitúziót ő jóvállotta, 's éppen azért nem

bocsátatott-bé a' Brasiliai Biztos is Paraguayba, hogy ezen-túl semmi, által nem bocsátatik a' Paraguayban találtató vizeken, a' mi Brasiából fog jöni. Ez az oka annak is, hogy Paraguay hadakozáshoz készíti magát. —

„Pedró Császár megrontotta Portugalliában a' nemzeti alapos törvényeket: hogyan remélhetnők tehát, hogy Paraguayban jobban viselné magát? Ő, Paraguaynak fő vezére többé semmi egygyetértésben nem fog lenni a' Brasiliai vezérekkel; ezt kívánják tőle az ő Országlószékétől elejibe adatott parantsolatok; mellyekhez léppeszt ő czennel tudtára is adja a' Brasiliai Admirálistnak, hogy ennekutánna minden Brasiliai hajók, mellyek S. Nikolas de los Arroyesnél tovább akarnak evezni, megállíttatnak, 's az embereik agyon lövettetnek. Alá-írták: — „

„Bonmay Richard — 's a' felsőbbek' parantsolatjára
„Belmudez, Titoknok.

(Nem lehet halgatással elmellőznünk, hogy azon nagy váltczázokat, mellyeket a' 11-dik M. Kurir' 83-dik és 84-dik lapjain Paraguayrol mi is kiadtunk, 's a' mellyeket a' Bordeaux béli Ujságokból a' Párisi ujságok is mind kiadtak, azt erőssítik az Allgemeine Ujság, hogy mind tsupa költemények légyenek, t. i. hogy a' nevezett Márqui Guarany tsak költött név; hogy Zapidas nevű ember Paraguayban soha semmi hivatalt nem viselt, és őtet Paraguayban soha nem is esmérte senki; hogy azon dolgok, mellyek azon tudósításban nevezettek, millyen az első és második Légión Paraguayban, az igazságtévő fő Tribánál, egy finantziái fő Junta, néhány Departamentek 's több e'félék, mind oly dolgok, azt mondja az Allgemeine Ujság, mellyek tsak a' neveikről esmertetnek Paraguayban. Az is költemény továbbá, hogy D. Francia eleintén tsak

zért mondott volna le fő hivataláról, hogy
 után ismét kineveztetvén, abban magát
 nál jobban megerősíthesse. Hasonló köl-
 emény volna az *Abendano* rebelliója,
 ti a tudósításban Gallfiziái Spanyol em-
 bernek mondatik lenni. Az *Abendano*
 nevet se esmérí senki Paraguayban; hova
 árul, hogy nagyon kevésse kellene annak
 az embernek esmérni az *Ámerikaiak'* gon-
 dolkodása' módját, a' ki azt hihetné, hogy
 egy Spanyolnak valami befolyása lehessen
 a' *Creolokhoz*, a' Spanyoloktól szár-
 mozott *Ámerikai lakosokhoz*. Azért is gu-
 nyolódik az *Allgemeine* újság, hogy a' fel-
 hozott, 's hazugságnak nyilatkoztatott *Czik-*
kelyben 's a' fennebb előforduló *Proklamá-*
tzióban is *Paraguay'* fő városa *Asencio-*
nak nevezetik, holott a' nem *Asencio*,
 hanem *Asuncion de nostra Seno-*
ra vagy *Frantziáson* röviden *Assomp-*
tion. Ez a' *Proklamatzió* is költeménynek
 mondattatik, mint hogy *D. Francia* a'
 néphez soha egy *Proklamatziót* se intézett
 's *tselekedeteiről* még eddig soha senkinck
 számot nem adott. —

„Minckutánna (így végzi szavait az
Allgemeine újság, vagy inkább talán
 más valaki, a' ki ezen *Czikkelyt* kiadatni
 kívánta) *Doktor Francia*, a' világ' *theatru-*
márol már régen lelépett, ötlet egy *Ka-*
diksi újság ismét kilépteté ezen *theatrom-*
ra, hogy a' *Felső Perui* és *Buenos-Ayresi*,
Paraguayval öszszetsátoltatott *tartományok'*
Congresszusán előlülösködjék, 's vélelk
 edjűtt a'-felett tanátskozzék, hogyan kelles-
 sék magokat a' *Brásiliai Császár* ellen meg-
 oltalmazni, kinck magát *Francia* elein-
 tét önként karjai közzé akarta veíni. Melly
 felettébb könnyenhívőnek tartják némelly
Újságírók az *Olvasó Közönséget*, hogy
 még illy gyáva meséket is elejibe vetnek!
 Ilgygyed!)

Kinck van már itt igazza: a' *Frantzia*
Újságolnak-é, kik a' tudva lévő hőszzű
Czikkelyt, *Frantziának* a' világ' *theatromá-*

ra lett újabb kilépéséről kihirdették, vagy
 pedig az *Allgemeine* *Újságnak*, melly
 azt a' *Czikkelyt* tsupa költeménynek lenni
 nyilatkozattatá? Ezt még most bajos volna
 meg mondani. Hanem illy sok dolgot is ba-
 jos volna egy végtiben hazudni. Nem so-
 ká ki mutatja az idő a' valóságot.

Belgiu m.

A' *Belga Országlószék* felettébb ked-
 vetlen tudósításokat vett *Jáva szigetéről*
 's az *Indiai Archipelaguson* lévő egyéb *Bel-*
ga birtokokból, Az *Malaj* vagy *Honni*
 eredetű *Fejedelmeknek* sergeik, kik a' *Bel-*
ga Országlószék ellen egy idő óta nagyon
 véres háborut folytatnak, a' *Londoni Ku-*
rír szerént tavaly *Oktober'* 1-ső napján a'
Gen. Van-Geen vezérlése alatt lévő *Bel-*
ga ármádát megtámadván, azt tellyesen
 semmivé tették, úgy hogy tsak maga a'
 vezér *Van-Geen*, egyetlenegy kísérő
 nélkül menekedhetett meg és érkezhett
 vissza *Samarang* városába, hol ez a'
 történet szörnyű rettenést okozván, min-
 denek azon jártatták eszeiket, hogy merre
 vehessék, felvehető vagyonaikkal, futásso-
 kat. Hasonló támodásban foglalatoskodik
Sumátra szigeten *Palambang* tartomá-
 nya. *Jáva szigetére* *Celebesről* hoztak se-
 gítő sergeket, melynek a' lett következése,
 hogy a' *Boni Királyné*, ki a' *Belgák* el-
 lensége, *Celebesen* a' hátra maradott
Belgákra ütött, 's nagy félelem van, hogy
 ezek onét most egészen el fognak her-
 gettetni. Ha nem soká 5—6 ezer embe-
 rekből álló segedelem nem érkezik *Euró-*
pából ezen *Indus-Belga birtokokra*, ezek
 most úgy elveszhetnek, hogy azután husz
 ezer emberek is bajosan szerzik vissza.
 Innen látni lehet, hogy melly érzékeny
 kárt okozott azon három *Línéahajóknak*
 szerentsétlensége, mellyekről nem rég em-
 litettük, hogy a' *Hollandiai partok* mel-
 lett *hajótörést* szenvedtek, mikor éppen

ezen Indus Belga birtokoknak segítségére útnak indultak.

B é c s.

Itt néhány napok óta igen rút gyilkosság szolgált az embereknek tárgyul a köz beszélgetésre, mely annyival borzasztóbb, hogy olly emberen vitetett véghez, ki, állapotjára, rangjára, tanítói ritka tehetségére, nagy tudományára, lelki nagyságára nézve, minden esmerősei által szeretett 's mindnyájoknak bizodalját bírta. A' gonosz tselekedet annyival rútabb, hogy a' bűnöst pénzre való vágyódás ingerlette embertársának gyilkos megölésére, mint hogy egy részét az ragadozott váltó papírosoknak tsak hamarjában áruba botósította 's el is adta, idegen név alatt, közönséges váltó-hellyen. Mint halljuk, déltájban ment a' gyilkos a' tisztes öregnek Abbé Planknak, a' festő mesterség Akadémiájában az építési tudománynál Mathesis béli Professornak szállására, 's öltömeg szegényt tulajdon szobájában, kinek szállása a' János utzának Seilerstattra néző szeglet házában volt.

Császár és Király Ő Felsege a' maga Valóságos Kamará-sát Rinsky Rudolph Ő Herczegségét Darmstadiba küldeni méltóztatott, hogy a' Hassiai Nagy-Herczegnek és Nagy-Herczegasszonyának, e' hónap' 19-dikén eléfordult, 50 esztendőig tartott Házossági életjek Jubiléumához, a' Cs. K. Felseges Udvar' nevében, szerentsét kitánjon.

A' Lackenbacher és Társasága alatt nyitattott Neumarktlí 's három hoz-

zá tartozó Vagyonoknak első sorsvonásában, mely e' hónap' 10-dikén ment véghez A' 83,691 szám a' Neumarktlí Kaszakovátsmírhellyet.

A' 28,743 — a' Pristavai szép major-telket, nyerték-el.

A' 83,691-gyet megelőző szám 750 — az azt követő is 750 forintot — úgy a' 28,743 mat megelőző szám 600, az azt követő is 600 — továbbá:

A' 112,253 szám 3000

A' 82,846 — 1000

A' 96,481 — 1500 's

A' 83,689 — 400 's

A' 83,693 is 400 forintokat

nyertek.

Magyar Ország.

Posony Fébr. 15-dikén. — A' Mánások és Rendek' Táblájiknál a' magánosok között való pénzállapotnak eligazítását illető tanátskozások a' Fébr. 13-kan tartott 182-dik Országos ülésben annyira elvígződtek, hogy a' Rendek azokrola' Mánások Táblájához Izenetet készíthetnének, noha arra a' Mánások nem állottak is rá: de a' melly Izenete a' Rendeknek tsakugyan alampül szolgálhatna egy Ő Apostoli Királyi Felsegéhez intéztetendő alázas Felírásnak. A' Palatinális Protonatárius Úr által ezen értelemmel megegyezőleg készített elő-rajzolat a' 183-diki ülésben felolvastván Diktátúrára adatott 's azután az Ország'nak már esmeretes nehézségei felett való vetkedések vétettek mind két Tábláknál elé, 's folytattattak. — 14-dikben tsak Kerületi Ülés tartattott, melyben az említett elő-rajzolat' vétetett további fontolás alá.

A' Horváth Országí Bán előlülése alatt az Ország' fundusa állapotjának megvígsgálására kineveztetett Küldöttség, ugyan 14-dikben hozzá fogott a' maga üléseinek tartásához.